

№ АТР 30-03-01

ДОРОГІ КОЛЕГИ!
ВИКЛАДАЧІ, ПРАЦІВНИКИ, АСПІРАНТИ, СТУДЕНТИ КАФЕДРИ
АРХІТЕКТУРИ ТА РЕСТАВРАЦІЇ!

Вітаю всіх з 30-річчям кафедри!

Наш ювілей мусимо відзначати не у святковій, але у воєнній атмосфері. Всі попередні роки нашої діяльності ми багато «воювали», рятуючи та захищаючи наші пам'ятки і постійно жили надією на кращі часи, на досконаліше, цивілізованіше суспільство. І хто б міг подумати, що на 30-му році нашої праці стрінемося з нелюдською ордою російського фашизму, у якої слова європейська цивілізація, національна українська культура (яка має набагато глибші корені ніж російська) викликають сатанинську лють.

Символічно, що протягом останніх років кафедра була учасником проектів з досліджень української спадщини XIII ст. – архітектурних об'єктів держави короля Данила Романовича. Це пам'ятки з часу, коли король Данило захищав нашу батьківщину від орди. Через 7 століть історія повторилася. Але як і тоді ми вистоїмо і переможемо. Мусимо боротися, гуртуватися і працювати щоб наші знання, розум і сила стали крилами фенікса, що з попелу відродить нашу спадщину і країну.

Я вдячний Вам та нашим друзям, які створили неймовірну подію: сьогодні у день ювілею на фронт проти орди вирушають з логотипом кафедри на бортах два куплені нами всюдиходи. Такого характеру внесок для Української Армії ми зробили першими в університеті. Це зробила кафедра Архітектури і Реставрації. Гуртуймося і збираємо внески на наступне авто для збройних сил.

Хотів би щоб наша кафедральна традиція «все робити досконало» була тою стрічкою, що подібно до національного символу на рукаві українських воїнів, єднала нас і керувала до невтомної праці. Ми мусимо бути найпередовіші, найперші і шайзатятіші у наших справах. Згадаймо всіх наших колег, що творили і писали кафедральну історію – професора Андрія Рудницького, доцента Костя Присяжного, професора Владислава Волошинця, а також тих, хто працював вмуровуючи цеглини у нашу кафедральну будівлю – Івана Могитича, Мар'яну Долинську, Аллу Мартинюк-Медвецьку, Валентину Федик, Марію Служинську, Ореста Антонюка та інших.

Хочу потиснути руку всім нашим колишнім студентам та аспірантам, дослідження яких висвітлили унікальні риси нашої архітектурної спадщини. Тисну руку руку всім нашим нинішнім викладачам, працівникам, аспірантам і студентам, з якими ми планували урочисто і творчо стріти наш ювілей. І ми його зустрінемо після Перемоги.

VIRIBUS UNITIS, спільними зусиллями, VIVAT CONSERVATIO.

Ваш Микола Бевз

22.03.2022